

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΚΡΙΔΑ

Ο τιμώμενος σήμερα υπό της Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αείμνηστος Αθανάσιος Ακριδάς γεννήθηκε τό ἔτος 1924 στήν δαφνοστεφανωμένη, ὅπως χαρακτηρίζεται, κόρη τῆς Φθιώτιδος, τήν Σπερχειάδα, ὅπου καί διήλθε τά πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Σέ ἡλικία 20 ἐτῶν ὠθούμενος ἀπό τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, τήν πτωχείαν, ἀλλά καί ἀπό τό ἀνήσυχο καί ἀποφασιστικό του πνεῦμα, καταφεύγει στήν Ἀθήνα, ὅπου ἐργάζεται φιλότιμα καί σκληρά κάτω ἀπό ἀντίξοες συνθήκες.

Στόν ἀγῶνα του αὐτό ἐνδυναμώνεται ἀπό τήν πίστη στό Θεό καί τήν λαχτάρα του γιά ἐπιτυχή δημιουργία καί καταξίωση στή ζωή.

Ἐτσι σύντομα ξεχωρίζει καί γίνεται σιγά-σιγά πραγματικός ἥρωας τῆς βιοπάλης, ἕνας ἐφευρετικός καί πολυμήχανος Ὀδυσσεύς τῆς ἐπαγγελματικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς.

Στά χρόνια αὐτά τῆς νιότης του μοιράστηκε τό πικρό ψωμί τῆς ξενητείας μαζί μέ ἄλλους συναθλητές τῆς ἐπιβίωσης. Στήριξε τόν πόνο τους καί στηρίχθηκε στήν ἐλπίδα καί τήν προσδοκία γιά ἕνα καλύτερο αὔριο ἀπό τίς ἐμπειρίες τους στόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐμπορική καί ἐργασιακή του ἐνασχόληση πέρασε ἀπό πολλά στάδια καί διακυμάνσεις, ὥσπου τό 1960 γεύθηκε τούς γλυκεῖς καρπούς τῆς βιοπάλης του καί ἀνέπνευσε τήν αὔρα τῆς ἱκανοποίησης τῶν προσδοκιῶν του, ὅταν εἶδε τήν πρώτη βιοτεχνία του νά προκόβη καί τά προϊόντα ποιότητος πού εἰσεκόμιζε αὐτή στό χῶρο τῆς κλωστοῦφαντουργίας νά ἀναγνωρίζονται ἀπό τήν Ἀθηναϊκή ἀγορά.

Σέ λίγα χρόνια, τό 1970, ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν του τόν ὀδηγεῖ στήν κατασκευή νέου συγχρόνου ἐργοστασίου παραγωγῆς καί ἐπεξεργασίας ὑφασμάτων στό ὕψος τῆς Μεταμορφώσεως στήν Ἐθνική ὁδὸ Ἀθηνῶν-Λαμίας μέ τήν ἐπωνυμία, «Α.Ε. Κλωστοῦφαντουργία-Κλωστήρια», τό ὁποῖο ὑπάρχει μέχρι καί σήμερα.

Τήν ἐπιτυχία του αὐτή ἀκολούθησε τό 1978 ἡ ἴδρυση νέας ἀνάλογης βιομηχανικῆς Μονάδος στήν ἰδιαιτέρα του πατριδα, τήν Σπερχειάδα, μέ τήν ὁποία πρόσφερε ἐργασία σέ περισσότερους ἀπό 200 συμπολίτες του. Φιλοπρόοδος ἐπένδυση, κοινωνικά καταξιωμένη, εὐεργετική γιά τήν ἀγαπημένη του Σπερχειάδα.

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἔχει ἰδιαίτερη πνευματική καί πρακτική βαρύτητα στό χῶρο τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς καί τῆς φιλόδοξου διακονίας εἶναι τά ἔργα ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης πρὸς τόν συνάνθρωπο, μέ τά ὁποῖα κοσμοῦσε τή ζωή του, πού θεωροῦνται ἀπαύγασμα τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς του καί τῶν ἀλτρουϊστικῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματός του.

Ὁ αείμνηστος Αθανάσιος Ακριδάς δέν ἔκρυψε τό τάλαντο τῶν χαρισμάτων του στόν ἐγωισμό του, μήτε ξιπάστηκε ἀπό τήν τρυφή καί τήν ἀπόλαυση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πολὺ δέ περισσότερο δέν ἄφησε τόν ἑαυτό του νά ἀνεμοδέρνεται ἀπό τά κύματα τῶν ἐναγωνίων περισπασμῶν καί τῆς ἄσκοπης πολυπραγμοσύνης τοῦ βίου, ὡς ὁ «ἄφρων πλούσιος».

Θεώρησε τά πλούτη πού ἀπέκτησε, ὡς δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν, καί τόν ἑαυτό του ὡς «οἰκονόμον τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ», γι' αὐτό καί «ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα». Τά ἔργα τῆς ἀγάπης του, φανερά καί ἀφανῆ, δικαιώνουν αὐτά γιά τά ὁποῖα τόν ἐγκωμιάσαμε μέ τόν προαναφερθέντα ἀγιογραφικό λόγο.

Πραγματικά ἦταν ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀπαντοχὴ τῶν ἀδυνάτων, ὁ πλουτισμός τῶν πτωχῶν, ὁ τροφодότης τῶν πεινόντων, ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν πονεμένων, ὁ προστάτης τῶν ὀρφανῶν καί ὁ ἐνισχυτής καί ὑπερασπιστής τῶν ἐν ἀνάγκαις καί περιστάσεσι τοῦ βίου εὐρισκομένων. Ὑπῆρξεν σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ συνεχιστικὸς τῆς παραδόσεως τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Γένους καί τοῦ Ἔθνους.

Μιά ἐπιτροχάδην ἀναφορὰ στήν προσφορὰ του εἶναι γιά τούτη τήν ὥρα ἕνα χρέος τιμῆς καί σεβασμοῦ πρὸς τήν μνήμη του.

Μέ δαπάνες του ἀνήγειρε τό Συνεδριακό Κέντρο, τό νέο Δημαρχεῖο, καθώς καί τό Γηροκομεῖο Σπερχειάδος, τό ὅποιον Ὑμεις Μακαριώτατε, πρό ἐπταμήνου ἐγκαινιάσατε.

Ανήγειρε ἐπίσης τό «Μουσεῖο Ἱστορίας καί Λαογραφίας», ἐνῶ παράλληλα διετέλεσε καί γιά μία 7ετία Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Σπερχειάδος, μέ ἀξιόλογη δράση.

Ανάπλασε τήν πλατεία «Ἐθνικῆς Συμφιλίωσης» καί ἄλλους πολλούς κοινόχρηστους χώρους τῆς πόλης.

Στήριξε ἠθικά καί οἰκονομικά, πολλές φορές, Συλλόγους καί φορεῖς τοῦ Δήμου Σπερχειάδος, τά δέ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Σπερχειαδιτῶν τῆς Ἀθήνας, ἐπί τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου 42, εἶναι δωρεά πρὸς τόν Σύλλογο τῆς εταιρείας «Αφοί Δ. Ἀκριδα Α.Ε.» Χρηματοδότησε ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα, ἐκόσμησε Ἱερούς Ναούς καί συνέβαλε ἐν γένει στήν εὐπρέπεια «τῶν οἰκῶν Κυρίου».

Ἐστόλισε μέ ἄλλα λόγια τήν εὐρύτερη περιοχή Σπερχειάδος μέ Ἱδρύματα πολιτισμοῦ, τέχνης καί κοινωνικῆς ἀντίληψης. Δίκαια τό Δημοτικό Συμβούλιο Σπερχειάδος μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 212/2001 ὁμόφωνη ἀπόφασή του ἀνεκήρυξε τήν ἀείμνηστο Ἀθανάσιο Ἀκριδα «Μέγα Εὐεργέτη τοῦ Δήμου», ἀπονέμοντας εἰς Αὐτόν εἰδικήν τιμητικήν πλακέταν καί ὀνόμασε τήν πλατεία, ἐναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Σπερχειάδος, «πλατεία Ἀθανασίου Δ. Ἀκριδα».

Καί ἡ τοπική Ἐκκλησία ἐπίσης δέν ὑστέρησε εἰς ἐκφρασιν τιμῆς καί ἀγάπης πρὸς τό πρόσωπόν του, ζῶντος ἔτι αὐτοῦ. Τήν Κυριακή 18 Μαρτίου 2001 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Λαμίας ἀπένειμε στόν Ἀθανάσιο Ἀκριδα τόν «χρυσό Σταυρό τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος», μία τιμητική διάκριση πού ἀπονέμεται στούς μεγάλους εὐεργέτες τῆς Φθιωτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν καί ἀπὼν κατά τό στόμα ἀπό τόν Ἱερό αὐτό χώρο καί τήν ἑλληνική ζωή, ἡ ὑπαρξη του παραμένει ζωντανή καί ἀναδεικνύεται μέσα ἀπό τά ἔργα τῆς ἀγάπης του, ἡ δέ μνήμη του ἐμπνέει ἐμᾶς ὅλους, κινώντας συγχρόνως τήν διάθεσή μας σέ ἀπονομή φόρου τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν μακαρία τῆ λήξει γενόμενον, πρό διμήνου περίπου, ἀείμνηστον ἀδελφόν μας ἐν Κυρίῳ Ἀθανάσιον.

Γι' αὐτόν τό λόγον ἄλλωστε σήμερα, πνευματοφόρος ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆ προτάσει τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου καί Προέδρου Αὐτῆς Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τό παλλάδιον τοῦτο τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου.

Τέλος γιά ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους δέν θά ἦτο ἄστοχον νά θυμηθοῦμε καί νά ἀποδεχθοῦμε ὅτι ἰσχύουν καί γιά τόν ἀείμνηστον Ἀθανάσιον τά λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως, λόγια πού ἄκουσε ὁ μαθητῆς καί Ἀπόστολος τῆς ἀγάπης Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης νά λέγη τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.

«Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. Ναί λέγει τό Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τά δέ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀπ 14,13).